

—
Tvende vakre og nye

Wiser.

Den Første:

Sr. Bettersons Klage.

Den Anden;

En ny og morsom Amerikavise.

Pris 10 Dre.

Eftertryk forbydes.

Thronbhjem. Trykt paa Bestilling hos J. E. Sundt.

u. a.

V box 4:95

Hr. Vetterfons Klage.

Motto: „Man kan tale om Kvinden
uden at fornæmpe Damerne.“

Alf alt, som martrer min syndige Sjæl Er intet
saa plagsomt som Kone minns Græl, I Tid eller
Utid, med Grund eller ei, Ja, bare jeg tænker, huu
græler paa mig. Hun græler paa mig, græler
paa mig; Jeg bober ei tænke hun græler paa mig.

2. At jeg kom til Verden var ikke min Feil,
Endssjønt jeg naturligvis deri havt Del. Om Hæn-
delsen gjør hun for se Kontrasei Af mine Forældre,
hun græler paa mig, græler paa mig; For jeg har
Forældre, hun græler paa mig.

3. Paa Mæden hun laver med Stolthed hun ser,
Jeg smager den neppe, men drikker des mer, Min
Befædenhed derved harmer hun sig, Og for jeg ei
spiser, hun græler paa mig; Hun græler paa mig,
græler paa mig; Om ogsaa jeg sulter, hnn græler
paa mig.

4. Naturen har Hænket mig libligt Humør,
Men nok bli'r det ubslidt, forinden jeg dør; Om
stille jeg slynger slyngdubelidei, Hun snatter om
„Harplust“ og græler paa mig. Hun græler paa
mig, græler paa mig. Om jeg sælber Taarer, hun
græler paa mig.

5. Det var her om Søndag, hvor var jeg, lad
se, Jo, jeg var i Livoli paa Varieto, Jeg drak
nogle Toddhyer — jeg negter det ei —, Da skulde
J hørt, hvor hun grælet paa mig. Hun græler paa
mig, græler paa mig, Tænk, bare jeg „tuter“, hun
græler paa mig.

6. Hvert Menneffe som sover, den synder ei plæ'r,
Den hellige Sandhed vor Bibel os lær, Men tænt
Jer! min Kone dertil siger nei: „Du sover saa
Blødet kan stivne i dig, At, vaagner du ikke? hør
du mig, sei?“ Begynder hun strax til at græle
paa mig.

7. Og kommer en Ven nogen Gang paa Besøg,
Hun hilser præcis som Bonden paa et Dg. Men
skulde hun dø for mig, hip hurhei! Ist! kanske som
Spøgelse hun græler paa mig. Hun græler paa mig,
græler paa mig, Jeg tør ikke dø — for hun græler
paa mig.

En ny og morsomt Amerikavise.

Nu har jeg været ude og smagt ondt og godt,
En liden Tid har været, en fire, fem Aar blot. Nu
vil jeg atter fare langt bort i fremmed Land, I blandt
den vilde Stare, jeg søge vil min Havn.

2. Jeg søgte Lykkens Stjerne paa Verdens vide
Kreds, Men Sjæbnen mod mig vandret og jaget først
og sidst. Til nye Verdens Strande min Fort nu
stilles skal, Fra Benner, Slægt og Frænder jeg Af-
sted tage skal.

3. De Menneffer vil jeg vise, som Rngter spreder
ud Og taler bort sin Næste fra Begyndelsen til Slut.
Men i den nye Verden, du Dollars tjene kan, Jeg
vil bortkaste Spøgen, arbejde som en Mand.

4. Hvi spider svage Hjerte og Brystet sprænger
til, og Afstedstimen stunder og Lampen ligger stil
Bered at med os tage, att pløie Volgen blaa, Ds mod
Amerika drage, vi alle rebe staa.

5. Mit Hjem jeg overgiver, en Far og Mor ogsaa,
 Desuden mange Sødsken, bland dem er flere smaa;
 Men om jeg lykkelig bliver i det ukjendte Land, Jeg
 dem ei overgiver, ei heller Norges Strand.

6. En Bige har jeg elsket, ja elsket næst min Gud,
 Jeg i min Ustyld tænkte, hun skulde bli' min Brud.
 Jeg langt fra hende reiste, at søge os et Hjem, Men
 Hykken uberegnet, jeg uden kom igjen.

7. Hun har mig overgivet og taget sig en and',
 Fordi jeg ei er bleven en rig og mægtig Mand. Jeg
 vil dem begge ønske et lykkeligt: Lev vel! Men hun
 faar aldrig glemmes paa Dybet af min Sjæl.

8. Saa vil jeg atter reise til gamle Norge hen,
 Hjem til min Faders Bolig, mit gamle, kjære Hjem.
 Da er min Fader gammel og staar ved Gravens
 Bred, Han stammer helt forfærdet: Vi trode du var død.

9. Her er vel ingen Datter af Evas stolte Slægt,
 Som egnes til den Tanke og Mindet, som er vækket
 Af Ormens hvasse Pile, ei noget saadant der, Thi
 Kjærligheden holder paa stolte Brynsted kjært.

10. Adse, I Nordens Terner, med Dinene de blaa,
 Jeg tør ei længer droie, til jeg Jer skue faar. Min
 Afstedshilsen svaæver vidt over Norges Land, Med Hy-
 net hastigt svaæver du fra Strand til Strand.

11. Om nogen ønsker vide, hvem Hilsen sender nd,
 Og skriver disse Linier, Begyndelsen til Slut, Saa
 er det af en Ungling, som i Amerika er, Som søger
 nye Verden og Hykkens Skjæbne der.